

ประกาศสำนักงานนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง การจดทะเบียนพรรคการเมือง

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนพรรคการเมืองให้แก่พรรครวมไทยเป็นพรรคการเมือง ตามความในพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ ดังปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อพรรค ภาพ เครื่องหมาย พรรค ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรค และนโยบายพรรค ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

อารีย์ วงศ์อารยะ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

นายทะเบียนพรรคการเมือง

พรรคกรรมไทย

ชื่อพรรคการเมือง

รวมไทย

ทะเบียนเลขที่

๓๘/๒๕๓๖

วันรับจดทะเบียน

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

ภาพเครื่องหมายพรรค

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค

๔๔๔/๑ เจริญสะพานเทพธรรม นางเลิ้ง
ถนนนครสวรรค์ แขวงสี่แยกมหานาค เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ชื่อหัวหน้าพรรค

นายสัญญากร เคียนเสวี

ชื่อรองหัวหน้าพรรค

นายธีรพล วัฒนปรีดี

นายประสิทธิ์ กวางกระเจิง

นายสืบศักดิ์ อยู่เย็น

ชื่อเลขาธิการพรรค

นายมัธยม นิภาเกษม

ชื่อรองเลขาธิการพรรค

นายสิงห์ชัย เทียนสิงห์เดช

นางสาวรัตน์ บุตสาท่า

นางสาวเยาวเรศ เตชะวงศ์

นางสาวนงนุช เพิ่มการ

นายณรงค์ศักดิ์ พุ่มรัมย์

นางสาวพนาพร ช่างเพชรผล

นายเกียรติศักดิ์ หล่ายแปด

นางสาวพิลาลักษณ์ ชาวเหนือ

นางไพรวลัย ปรหมยศ

สิบเอก สยาม มนตรี

นางเทียมจันทร์ แก้วเรือง

นายมะโนด แก้วเรือง

นางสาวกัญญา เสาวภา

นายสุพัตร ธรรมสิทธิ์

นโยบายพรรครวมไทย

พรรครวมไทย มีนโยบายและหลักการอันแน่วแน่ในอันที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองและมีความมั่นคงทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยถ้วนหน้า ทั้งนี้ โดยอาศัยวิธีการตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

พรรครวมไทย เคารพสิทธิและยึดมั่นในหลักเสรีภาพส่วนบุคคล ความเสมอภาคทางกฎหมายและโอกาส ตลอดจนการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมในสังคม

พรรครวมไทย มุ่งมั่นจะเสริมสร้างประชาธิปไตย ในทางปฏิบัติให้หยั่งรากไปสู่วิถีชีวิตของประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้ก้าวเข้าสู่ระบอบที่เข้มแข็ง

พรรครวมไทย จะดำเนินการจัดการทุจริต การฉ้อราษฎร์บังหลวง ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งความเสื่อมโทรมและความหายนะของประเทศชาติในทุกๆ ด้าน ให้หมดสิ้นไปโดยเร็วด้วยมาตรการการลงโทษที่รุนแรงและเฉียบขาด

เพื่อให้การพัฒนาประเทศทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองบรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น พรรครวมไทย จึงกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินการของพรรคในแต่ละด้านไว้ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

ด้านการเมือง

(๑) ยึดมั่นและธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนปลูกฝังให้ประชาชนยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคี และความเป็นปึกแผ่นของประชาชนในประเทศ

(๒) จะเสริมสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมประชาธิปไตยที่สมบูรณ์โดยสนับสนุนให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นรากฐานของการเมืองระดับชาติ

(๓) เคารพ และคุ้มครองปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้มีความเสมอภาคทางกฎหมายและโอกาส

ทางสังคมอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายและผดุงไว้ซึ่งความเป็นอิสระของขบวนการยุติธรรม เพื่อให้บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อย

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นทุกระดับ โดยการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมีอิสระทางการเงินการคลังและการกำหนดนโยบายของตนเองมากขึ้น ตลอดจนปรับปรุงระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะจังหวัดให้เข้มแข็งและมีเอกภาพสามารถอำนวยความสะดวกและสังคมในจังหวัดได้อย่างแท้จริง มีอำนาจตัดสินใจแก้ปัญหา และพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเลือกตั้งทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเลือกตั้งระดับชาติให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ ยุติธรรม ปราศจากอิทธิพลใด ๆ มากำหนด เพื่อให้สถาบันรัฐสภาเป็นสถาบันแห่งตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง

แนวทางการดำเนินการ

(๑) ส่งเสริมและเร่งรัดการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนทุกระดับ โดยผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในกระบวนการทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

(๒) เร่งดำเนินการพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนในแนวทางประชาธิปไตยอย่างเป็นกระบวนการและมีเอกภาพโดยเฉพาะในระดับหมู่บ้าน ตำบลทั่วประเทศ โดยดำเนินการควบคู่กันไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

(๓) ส่งเสริมและกระตุ้นเตือนให้ประชาชนมีความเข้าใจและศรัทธายึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอย่างจริงจัง โดยการคุ้มครองและขยายสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายให้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสร้างจิตสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในฐานะประชาชน และให้มีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

(๔) เร่งรัดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นทุกระดับโดยดำเนินการปรับปรุงกฎหมายระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระมากขึ้น ทั้งในด้านงบประมาณและการกำหนดนโยบาย เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพของการปกครองประเทศ

(๕) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการแบ่งอำนาจและกระจายอำนาจให้แก่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้มากที่สุด เพื่อให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางในการบริหารที่มีเอกภาพสามารถกำหนดนโยบายพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของจังหวัดได้อย่างคล่องตัว และมีประสิทธิภาพทันเหตุการณ์

ด้านการบริหาร

(๑) ปฏิรูประบบราชการและองค์กรของรัฐให้มีประสิทธิภาพที่จะสนองประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง โดยมุ่งเปลี่ยนแปลงบทบาทของราชการจากผู้ปฏิบัติมาเป็นผู้กำกับดูแลให้การสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแนวคิดการบริหารราชการจากการเป็นผู้ปกครองมาเป็นการบริหาร การพัฒนา ส่งเสริม กำกับดูแลและการจัดการมากขึ้น ขณะเดียวกันจะปรับโครงสร้างระบบราชการให้กะทัดรัดและลดขนาดให้เล็กลง

(๒) พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับภาคเอกชน เพื่อให้ระบบราชการสามารถสนองตอบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ปรับปรุงการบริหารราชการและวิธีการปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น และกระจายอำนาจการบริหารงานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการตัดสินใจ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงบประมาณจากส่วนกลางสู่หน่วยปฏิบัติ และส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชน และส่วนภูมิภาคท้องถิ่นได้อย่างฉับพลัน

(๔) จัดตั้งองค์กรเพื่อแก้ไขกรณีพิพาททางการบริหาร เช่น ศาลปกครอง เป็นต้น เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติราชการให้ถูกต้องและเป็นธรรม

(๕) ขจัดกาทุจริต นอกราชการบังหลวงอย่างจริงจังในทุกวงการทั้งข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง และพนักงานของรัฐ

แนวทางดำเนินการ

(๑) เร่งดำเนินการปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมของรัฐใหม่ให้ชัดเจน รวมกิจกรรมประเภทเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดไว้ในกระทรวง ทบวง และกรมเดียวกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของระบบราชการ

(๒) ปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติ กฎหมายที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายเกี่ยวกับการบริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานและการให้บริการให้รวดเร็ว และให้แล้วเสร็จในแต่ละระดับ เช่น ระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เป็นต้น

(๓) ยกระดับและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และกำลังคนของรัฐให้มีขีดความสามารถ และประสิทธิภาพสูงขึ้น พร้อมกับปรับปรุงโครงสร้างเงินเดือนและมาตรการสิ่งจูงใจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน และเหมาะสมเพียงพอที่จะสรรหาและรักษากำลังคนที่ดีมีคุณภาพไว้ในระบบราชการให้ได้

(๔) ปรับทัศนคติของข้าราชการจากการบริหารงานในลักษณะการปกครองมาเป็นการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๕) สนับสนุนการจัดตั้งศาลปกครอง เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติราชการให้เกิดความเที่ยงธรรม ทั้งแก่ข้าราชการและประชาชน

(๖) สนับสนุนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกราชการบังหลวง ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะสนับสนุนด้านกำลังคน งบประมาณ และบังคับใช้กฎหมาย อย่างจริงจัง รวมทั้งให้ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง และพนักงานของรัฐต้องแสดงทรัพย์สินของตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปลูกฝังค่านิยมการต่อต้านการทุจริตและการนอกราชการบังหลวง ควบคู่ไปด้วย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ประเทศไทย มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ต่อเนื่องไปอย่างมีเสถียรภาพ กระจายรายได้และการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ให้ทั่วถึงอย่างเป็นระบบ

ประเทศไทย จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เข้าสู่ระบบสังคมนานาชาติ และให้บรรลุความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ทางด้านเศรษฐกิจและการเงิน

ประเทศไทย จะให้ความสำคัญแก่การพัฒนาภาคเกษตรกรรมให้เป็นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การปรับปรุงการผลิต คุณภาพผลผลิตให้เชื่อมโยงกับการพัฒนา อุตสาหกรรมเกษตร และให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้การพัฒนา ชนบทเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการยกระดับการพัฒนาชีวิตของเกษตรกร ซึ่งเป็นพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศ ให้ดีขึ้นโดยมีนโยบาย ดังนี้

ด้านการเงินการคลัง

(๑) รักษาและเสริมสร้างการเงินให้มีเสถียรภาพ โดยให้มีปริมาณเงินที่เพียงพอในอัตราที่เหมาะสม เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจกระจายให้ทุกภาคของประเทศ

(๒) พัฒนาและจัดให้สถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ บริษัทการเงินประเภทต่าง ๆ กระจายให้ทั่วทุกภาคของประเทศ

(๓) ส่งเสริมการออมของประชาชนให้กว้างขวางครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ และให้ความมั่นคงปลอดภัย แก่ผู้ออม

(๔) จัดให้มีระบบภาษีอากรที่เอื้ออำนวยต่อการผลิต การบริการ การค้าทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้ประโยชน์สูงสุด และแข่งขันกันบนพื้นฐานของความเป็นธรรม

(๕) จัดให้มีระบบการจัดเก็บภาษีที่สอดคล้องเหมาะสม เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้บริการความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี และประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสียภาษีทราบและเข้าใจภาระหน้าที่ในการเสียภาษีทุกประเภท

(๖) กำหนดงบประมาณรายจ่ายให้สนองต่อการพัฒนาประเทศ โดยให้ครอบคลุมถึงการพัฒนาชนบททุกด้านทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยยึดถือความเป็นอยู่และการกระจายรายได้ของประชาชนทั่วประเทศเป็นหลัก

(๗) พัฒนาและสนับสนุนให้ตลาดหลักทรัพย์มีการขยายตัวอย่างมั่นคงและเสถียรภาพ

(๘) ให้มีการระดมทุนและร่วมลงทุนของเอกชนในกิจการสาธารณูปการให้มากขึ้นเพื่อผ่อนคลายภาระทางการเงินของรัฐ

แนวทางดำเนินการ

(๑) รักษาเงินบาทให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมอยู่ในฐานะได้เปรียบตลอดเวลา เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการส่งออกของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทให้มีปริมาณการเงินเพียงพอที่จะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องในทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพของชนส่วนใหญ่ของประเทศ

(๒) ให้ความสะดวกแก่สถาบันการเงินของเอกชน โดยให้มีการจัดตั้งใหม่ได้ และให้เปิดสาขาในทุกภาคของประเทศอย่างมีอิสระมากขึ้น เพื่อขยายขอบเขตการให้บริการให้มากขึ้น โดยลดข้อจำกัดให้สถาบันการเงินต้องปฏิบัติให้น้อยลง

(๓) ส่งเสริมช่วยเหลือโดยใช้นโยบายการเงิน และระบบภาษีอากร เพื่อให้สถาบันการเงินทุกประเภทบริการแก่ประชาชนในการออมทรัพย์ และการลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งพัฒนาตราสารทางการเงิน ตราสารทางนี้ให้ประชาชนเลือกลงทุนตามความประสงค์ โดยพิจารณาระบบภาษีอากรให้เอื้ออำนวย รวมทั้งให้มีการพัฒนาสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ให้บริการออมได้มากขึ้น เช่น การกำหนดระยะเวลาเงินฝากให้ประชาชนเลือกให้มากประเภทขึ้น กำหนดอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามภาวะตลาด

(๔) กำหนดอัตราภาษีอากรให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยให้ผู้ผลิตภายในประเทศแข่งขันกับต่างประเทศได้

(๕) ขยายหน่วยงานการเก็บภาษีของรัฐ และเพิ่มเครื่องมือบุคลากร สถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี รวมทั้งจัดทำแบบฟอร์มการเสียภาษีให้ง่ายที่สุด

(๖) กำหนดรายจ่ายภาคสาธารณสุข โภชนาการ การศึกษา สาธารณสุข และการช่วยเหลือเกษตรกรให้มากขึ้น

(๗) จัดให้มีสถาบันเพื่อการลงทุนประเภทต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น จัดให้มีกองทุนบำนาญเลี้ยงชีพ กองทุนรวมทั้งภายในและต่างประเทศ และกำหนดอัตราภาษีอากรให้เอื้ออำนวยแก่การเจริญเติบโตของตลาด ชักจูงให้มีการชักจูงการลงทุนในตลาดมากขึ้น รวมทั้งให้ได้ผลตอบแทนที่เป็นธรรมและปลอดภัย

(๘) ปรับปรุงโครงสร้างระบบภาษีอากร ให้เกิดความเป็นธรรมปราศจากความซ้ำซ้อน เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และให้มีผลต่อการกระจายรายได้อย่างจริงจัง รวมทั้งป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี

(๙) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารรายจ่ายของรัฐ และควบคุมการก่อหนี้ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถของประเทศ รวมทั้งการรักษาวินัยทางการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๑๐) ปรับปรุงการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ โดยให้มีการระดมทุนและร่วมทุนกับภาคเอกชน ในการขยายบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้กว้างขวาง และมีคุณภาพที่สามารถสนองต่อประโยชน์ของประชาชน และขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้ นอกจากนี้จะให้มีการผ่อนคลายการผูกขาดโดยรัฐให้บริการสาธารณูปการที่สำคัญ ส่งเสริมให้มีการแข่งขันกับภาคเอกชนในการให้บริการให้มากขึ้น

(๑๑) พัฒนาระบบการเงิน ตลาดหลักทรัพย์เพื่อระดมเงินออมมากขึ้นโดยพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสม และส่งเสริมให้สถาบันการเงินให้ขยายมากและกระจายบริการได้มากประเภทขึ้น ตลอดจนเร่งรัดพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เป็นสถาบันที่ส่งเสริมการลงทุนและการระดมทุนของเอกชนและรัฐวิสาหกิจ

(๑๒) ปรับปรุงระบบงบประมาณแผ่นดินโดยปรับปรุงระบบการจัดสรร และเบิกจ่ายของภาครัฐให้มีความคล่องตัวและเกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการเกษตร

(๑) พัฒนาการเกษตรกรรมแนวใหม่ให้ครบวงจรมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้สูงขึ้น โดยสนับสนุนให้มีบริการด้านเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และข้อมูลการตลาด เพื่อเพิ่มผลการผลิต ปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรในระดับไร่นา โดยจัดให้มีองค์กรร่วมของภาครัฐบาล เอกชน และเกษตรกรเพื่อให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายพัฒนาการเกษตรและการตัดสินใจแก้ปัญหาร่วมกัน

(๒) ให้ความสำคัญสูงสุดและเน้นหนักการช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยในเรื่องที่เป็นปัญหาหลักซึ่งได้แก่ ที่ดินถือครอง แหล่งน้ำ สินเชื่อระยะยาวดอกเบียดำ ปังจัยในการผลิต รวมทั้งพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีคุณภาพ และตลาดรับซื้อผลิตผลการเกษตรทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

แนวทางดำเนินการ

๑. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตในเรื่องอาหารและวัตถุดิบ เพื่อการบริโภคใช้ในประเทศกับเพื่อการส่งออก โดยจะดำเนินการตามกลวิธีหลัก ๒ ประการ ดังนี้

(๑) สนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุนเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งการบริการที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีข้อตกลงที่เป็นธรรมกับสถาบันเกษตรกรและเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการทั้งในด้านการผลิต การตลาดและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทั้งนี้เกษตรกรจะต้องคงไว้ซึ่งสิทธิในที่ดินของตน

(๒) สำหรับเกษตรกรรายย่อยและยากจน รัฐบาลจะให้การสนับสนุนเป็นพิเศษโดยมาตรการดังต่อไปนี้

(๒.๑) ขยายบทบาทสินเชื่อการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินเชื่อระยะยาว ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อปลดปล่อยหนี้สินของเกษตรกร โดยมีแนวดำเนินการและโครงการที่แน่นอนตรงกับความต้องการของเกษตรกร รวมทั้งในเรื่องที่ดินถือครองเพื่อการเกษตรในรูปแบบการที่ดำเนินการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยและยากจนได้มีโอกาสปรับโครงสร้างการผลิตเดิมมาเป็นเกษตรกรรมแผนใหม่ เพื่อเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูงเลี้ยงสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น การแปรรูปและการเพิ่มคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว

(๒.๒) ช่วยเหลือเกษตรกรในด้านปัจจัยการผลิตที่สำคัญได้แก่ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีการเกษตร และยาปราบปรามโรคและศัตรูพืชและสัตว์ โดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชนทั้งในด้านการวิจัยและส่งเสริม สำหรับปุ๋ยเคมีจะจัดหามาจำหน่ายให้แก่เกษตรกรปีละไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ตัน แต่จะสนับสนุนให้เกษตรกรได้ใช้ปุ๋ยชีวภาพและอินทรีย์วัตถุควบคู่ไปด้วยเพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ดิน และลดต้นทุนการผลิต สำหรับเครื่องจักรกลการเกษตรจะสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยลดต้นทุนการผลิตด้วยการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กที่เหมาะสม ให้มีการเผยแพร่เทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการแปลงผลผลิตทางการเกษตร โดยจะพัฒนาฝีมือแรงงานในชนบทพร้อมกันไป

(๒.๓) ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ จะสนับสนุนให้เกษตรกรควบคุมและปราบปรามศัตรูพืชโดยชีววิธีและการเกษตรแบบธรรมชาติเพื่อเป็นการลดการใช้สารเคมีในระยะยาว เพื่อการนี้จะมีการฝึกอบรมเกษตรกรให้เข้าใจวิธีการใช้สารเคมีเพื่อป้องกัน กำจัดโรคศัตรูพืชและสัตว์ให้ถูกต้องและประหยัด จะเพิ่มมาตรการป้องกันการละเมิดกฎหมายของผู้ค้าสินค้าประเภทนี้ให้รุนแรงยิ่งขึ้น

๒. จัดให้เกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีที่ดินทำกินของตนเอง ได้มีที่ดินถือครองเพื่อการเกษตรของตนเอง และครอบครัวเป็นการถาวร โดยจะเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินจัดให้เกษตรกรรายย่อยได้มีสิทธิทำกินในพื้นที่ป่าไม้ที่หมดสภาพ และได้จำแนกเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรไว้แล้ว โดยจะออกเอกสารสิทธิ์ให้เกษตรกรรายย่อยได้ครอบครองใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อทำกินต่อเนื่องมาครบกำหนดตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ ทั้งนี้ โดยมีเป้าหมายจะดำเนินการปฏิรูปที่ดิน ๓๐ ล้านไร่ ในพื้นที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี และจะให้การช่วยเหลือเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ดินและอนุรักษ์ป่าไม้กับแหล่งน้ำธรรมชาติ

๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างกว้างขวาง โดยเน้นหนักการบูรณะและฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ

ที่ต้นเงินเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรในท้องถิ่น การเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง และการวางระบบการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับโครงการขนาดใหญ่จะพิจารณาดำเนินการเฉพาะโครงการที่ได้มีการศึกษาผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยละเอียดรอบคอบแล้ว ในเขตส่งน้ำเพื่อการชลประทานจะสนับสนุนสถาบันเกษตรกรผู้ใช้น้ำให้มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้น้ำและการบำรุงรักษาระบบส่งน้ำในไร่นาเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม สำหรับพื้นที่ที่ได้กำหนดเป็นชลประทานจะวางมาตรการสงวนพื้นที่ในเขตชลประทานไว้เพื่อเกษตรกรเท่านั้น

๔. ส่งเสริมการตลาดเพื่อผลผลิตการเกษตรทั้งภายในและนอกประเทศด้วยระบบการค้าเสรี เพื่อให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมที่สุด โดยสนับสนุนให้มีตลาดกลางที่รับซื้อผลผลิตผลการเกษตร ตลอดจนไซโลและฉางเก็บสินค้าการเกษตร ห้องเย็น สะพานปลาและเขตปลอดโรคสัตว์อย่างกว้างขวางทั่วประเทศ ในด้านการส่งออกจะสนับสนุนภาคเอกชนด้วยการควบคุมมาตรฐานและรักษาคุณภาพให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์สากล ช่วยในการขยายตลาดและเปิดตลาดใหม่ และจัดให้มีสินเชื่อเพื่อการส่งออกโดยมีเงื่อนไขที่เหมาะสม

จะดำเนินการแทรกแซงตลาดเพื่อให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลิตผลเกษตรที่สำคัญของตนในราคาที่สูงขึ้นด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันเกษตรกรอย่างใกล้ชิด

๕. ให้การสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรทั้งการใช้ผลิตผลเกษตรเป็นวัตถุดิบ และการผลิตปัจจัยในการผลิตโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เช่น สินค้าสัตว์น้ำ เนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์ไม้ อุตสาหกรรมแปรรูปต่างๆ และอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร เป็นต้น และส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกร ตลอดจนการฝึกแรงงานในท้องถิ่น และมีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนให้มีการตั้งโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีขนาดใหญ่ขึ้นโดยให้ภาคเอกชนเป็นแกนนำสำหรับอุตสาหกรรมเหล่านี้

๖. เพื่อให้นโยบายด้านการเกษตรมีผลในทางปฏิบัติเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง จะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีประมาณร้อยละ ๒ สำหรับกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรโดยจะเน้นหนักในเรื่องสินเชื่อเพื่อการเกษตร การยกระดับราคาสินค้าเกษตรให้แก่เกษตรกรผู้ผลิตโดยตรง และการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อเพิ่มรายได้ และสนับสนุนเกษตรกรให้ปรับโครงสร้างการผลิตของตนให้ก้าวหน้าและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

ด้านการพัฒนาชนบท

(๑) กระจายรายได้และการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบท โดยมีกลุ่มประชาชนยากจนผู้มีรายได้น้อยทั้งในเมืองและชนบทเป็นกลุ่มเป้าหมายของการกระจายรายได้และการพัฒนา รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชน

เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคให้มากขึ้น โดยมุ่งให้ประชาชนปลอดหนี้สิน มีการออม มีปัจจัย ๔ ที่เพียงพอแก่การดำรงชีพ

(๒) กระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร การพัฒนาเมืองและบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจสู่ภูมิภาคและชนบท เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในภูมิภาคและชนบทมากขึ้น

(๓) กระจายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคในรูปของศูนย์เศรษฐกิจภาค ด้วยมาตรการแรงจูงใจพิเศษทางการเงินและการเมือง

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคควบคู่ไปกับการพัฒนาเกษตรกรรมให้อยู่ในระดับที่เกื้อกูลกัน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่อย่างมั่นคง

แนวทางการดำเนินการ

๑. การกระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบท จะดำเนินการในหลาย ๆ แนวทางควบคู่กันไปดังนี้

(๑) กระจายอำนาจการคลังและงบประมาณให้ราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยให้ส่วนภูมิภาคจัดทำคำขอของงบประมาณได้โดยตรง และจัดสรรงบประมาณได้โดยตรง และจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นก้อนให้จังหวัด

(๒) กระจายการถือครองทรัพย์สิน เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย เร่งรัดออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินที่ถือครองอย่างถูกต้องตามกฎหมายให้แล้วเสร็จภายในกำหนด จัดระบบการถือครองที่ดินแต่ละประเภทให้เหมาะสม ตลอดจนเร่งรัดเพิกถอนสภาพป่าเสื่อมโทรม ดำเนินการเพื่อให้เกษตรกรมีที่ทำกินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตการเกษตรและกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยพัฒนาความพร้อมของเกษตรทั้งในด้านการผลิต การพัฒนาคุณภาพสินค้าและการตลาด การสนับสนุนสินเชื่อแก่เกษตรกร การรวมกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ต่าง ๆ และเสริมสร้างศักยภาพของจังหวัดที่มีโอกาส การพัฒนาอุตสาหกรรมสูง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่จังหวัดใกล้เคียง

(๔) กระจายการพัฒนาเมืองและบริการพื้นฐานไปสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นฐานรองรับการกระจายอุตสาหกรรมและบริการไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยการพัฒนาเมืองหลักเมืองศูนย์ความเจริญในแต่ละภาค และพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่พร้อมด้วยบริการพื้นฐาน เช่น ถนน น้ำ ไฟฟ้า และการสื่อสารอย่างเพียงพอ

(๕) การยกระดับรายได้ และการมีงานทำในชนบท จัดให้มีแผนงานพัฒนาครัวเรือน รายได้น้อย

ในชนบทในทุกพื้นที่ และให้หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนในการปรับปรุงการผลิต การตลาดและการประกอบอาชีพ ริเริ่มอาชีพทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม พัฒนากลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่างๆ ทั้งภาคเกษตรและภาคนอกเกษตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มผลผลิตและความมั่นคงของรายได้

(๖) สนับสนุนการพัฒนาในระดับหมู่บ้านโดยถือเป็นงานสำคัญและเร่งด่วน ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาในระดับหมู่บ้านในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องจะจัดสรรเงินเพื่อการนี้ให้หมู่บ้าน ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นพิเศษ และจะจัดสรรให้เพิ่มขึ้นตามกำลังงบประมาณ

(๗) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจชนบทให้กระจายไปสู่กิจกรรมการผลิตหลายๆ สาขา ทั้งภาคเกษตรกรรมและภายนอกการเกษตร ส่งเสริมการมีงานทำทั้งภาคเกษตรกรรมและภายนอกการเกษตร

(๘) กระจายโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอาชีพให้ทั่วถึง เช่น แหล่งค้าขาย เป็นต้น

๒. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้น รวมทั้งกระจายความมั่นคงทางเศรษฐกิจในชุมชนเมืองไปสู่ชนบทในรูปของสินเชื่อเพื่อการผลิตในรูปแบบต่างๆ

๓. สร้างมาตรการจูงใจส่งเสริมให้ภาคเอกชนกระจายการจ้างงานไปยังชนบท โดยจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและการลดหย่อนทางภาษีอากร

๔. จัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจภาค โดยความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ทำหน้าที่วางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชนบทให้สอดคล้องเหมาะสมกับจังหวัดต่างๆ ในแต่ละภาค

๕. ส่งเสริมให้มีการพัฒนา การแปรรูปสินค้าเกษตรในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรมีหลักประกันในรายได้ที่ดีขึ้น

๖. ดำเนินการอนุรักษ์ป่าไม้ธรรมชาติที่กำหนดไว้เป็นป่าอนุรักษ์ตามแผนป่าไม้แห่งชาติอย่างเด็ดขาดเป็นการถาวร รวมทั้งป่าไม้ชายเลนและสัตว์ป่า โดยจะเสริมกำลังและอุปกรณ์ทันสมัยเพื่อการนี้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์จะประกาศอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเพิ่มขึ้น ๙ ล้านไร่ และจะดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเคร่งครัด

สำหรับพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้เป็นพื้นที่ป่าเศรษฐกิจนั้น จะกำหนดเขตและหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ให้ชัดเจน โดยมีกฎหมายรองรับสำหรับการปลูกสร้างสวนป่าทั้งของรัฐและเอกชนและสถาบันเกษตรกร การจัดการป่าไม้ในรูปป่าชุมชน และการจัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรในรูปวนเกษตร ทั้งนี้ เป้าหมายจะให้มีพื้นที่สวนป่าของประเทศเพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่า ๓ ล้านไร่

ด้านอุตสาหกรรม

(๑) เร่งกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาคและพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นเขตอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุดิบ แรงงานและสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่

(๒) ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมไทยสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ทั้งในด้านคุณภาพและต้นทุนการผลิต

(๓) ส่งเสริมให้นักธุรกิจไทยไปลงทุนในต่างประเทศให้มากขึ้นและเน้นเป็นพิเศษในประเทศอินโดจีนและประเทศกลุ่มอาเซียน

(๔) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้

แนวทางดำเนินการ

(๑) ให้การส่งเสริมเป็นพิเศษแก่อุตสาหกรรมที่ไปตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคด้วยมาตรการทางภาษีและมาตรการจูงใจในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น การถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมนั้น ๆ เป็นต้น

(๒) พัฒนาศูนย์บริการพื้นฐานให้เพียงพอเพื่ออำนวยความสะดวกให้อุตสาหกรรมที่ไปตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

(๓) ลดอัตราภาษีนำเข้าเครื่องจักร ชิ้นส่วน และวัตถุดิบที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่มีคู่แข่งแข่งขันกับต่างประเทศได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทให้บริการทดสอบและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้

(๔) ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจไทยเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ โดยกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์จะเป็นหน่วยงานหลักในการให้การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือการลงทุนของเอกชนไทยในต่างประเทศ และในระยะยาวจะจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนของเอกชนไทยในต่างประเทศขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคม

พหุกรรมไทยมีนโยบายอันแน่วแน่ที่จะผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมทางสังคม และจะดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในเมืองและชนบท โดยการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้นและพัฒนาสุขภาพอนามัยและให้หลักประกันความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมกับเสริมสร้างศีลธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชน และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติ ดังนี้

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเร่งรัดป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ รวมทั้งป้องกันและปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

(๒) การพัฒนาสังคมและจิตใจ ในระดับหมู่บ้าน เน้นคุณธรรมเป็นเครื่องนำทางชีวิต ให้มีการปฏิบัติ ศาสนาธรรมต่าง ๆ และส่งเสริมให้ศาสนสถานของชุมชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาสังคมและจิตใจให้สอดคล้อง กับเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

(๓) ยกระดับการศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่ให้สูงขึ้นโดยเร็ว ให้มีการปรับวิธีการจัดการศึกษาให้ สามารถผลิต และพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของ โลก และพัฒนาคุณภาพและความเสมอภาคทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาตลอดชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม พละนาถย ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ตลอดจนการให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชาติมากยิ่งขึ้น

(๔) การสาธารณสุข จะให้ความสำคัญกับสาธารณสุขมูลฐานควบคู่กับสาธารณสุขสมัยใหม่เพื่อให้ บริการของรัฐด้านนี้เป็นไปอย่างทั่วถึง

(๕) จะให้ความคุ้มครองแรงงานให้เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง

(๖) การประกันสังคม จะดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและขยายให้ครอบคลุมกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ให้ กว้างขวางขึ้น

(๗) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนแออัด และชนบทให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน สนับสนุนกิจกรรมด้านสุขภาพโภชนาการ การสุขภาพ ที่อยู่อาศัย การกำจัดน้ำเสีย มลภาวะ การกำจัดสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย

(๘) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมใน ระยะเวลา ตลอดจนเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

แนวทางดำเนินการ

(๑) ปรับปรุงระบบงานและพัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยใน สังคมให้สามารถรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ อาสาสมัครรักษาความปลอดภัยประจำชุมชน

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ให้เกิดหมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทองขึ้นอย่างน้อยปีละ ๕,๐๐๐ หมู่บ้าน และทำให้ทุกหมู่บ้านเป็นหมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ภายใน ๑๐ ปี

(๓) จัดสรรงบประมาณให้องค์กรและท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญ ของท้องถิ่น เพื่อธำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตและเอกลักษณ์ไทย

(๔) ยกกระตือรือร้นการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ให้สูงขึ้นถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภายใน ๑๐ ปี โดยการขยายโอกาสให้เยาวชนได้มีโอกาสได้รับการศึกษาในหลายรูปแบบ พร้อมกับจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือเยาวชน เป็นทุนเรียนหรือเป็นทุนอิมเรียน ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนตามความต้องการของท้องถิ่นและจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในพื้นที่

(๕) ปรับโรงเรียนในท้องถิ่นทุกประเภท ให้เป็นศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ตลอดชีวิตโดยดำเนินงานร่วมกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน จัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นควบคู่กันไป

(๖) ปรับวิธีการจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความอ่อนตัวหลากหลาย เพื่อสามารถให้การศึกษาและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พร้อมกับรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไว้

(๗) สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาที่นอกเหนือจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาวิชาชีพที่ขาดแคลน

(๘) ยกมาตรฐานวิชาชีพครู ควบคู่ไปกับการรักษาจรรยาบรรณของครู พร้อมกับจัดสรรเงินทุนหมุนเวียน เพื่อเป็นสวัสดิการด้านที่พักอาศัยแก่บุคลากรทางการศึกษา

(๙) ขยายกิจการสาธารณสุขและปรับปรุงพัฒนาคุณภาพทางการแพทย์ในสาขาต่าง ๆ ไปสู่ชนบท และเน้นปรับปรุงโรงพยาบาลระดับจังหวัด ทั้งในด้านบุคลากรและอุปกรณ์

ให้บริการสาธารณสุขมูลฐานทั้งในท้องถิ่นชนบทและชุมชนแออัดในเขตเมือง เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ และมีความรู้ในการป้องกันโรค และรู้จักรักษาพยาบาลเบื้องต้นด้วยตนเอง รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑๐) ปรับปรุงกิจการสาธารณสุขปโภค เพื่ออำนวยประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริงทั้งในท้องถิ่นชนบท และในเขตเมือง รวมทั้งการวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการในอนาคตด้วย

(๑๑) กำหนดแนวทางดำเนินงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตอย่างกว้างขวาง โดยช่วยเหลือเรื่องที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมการกีฬาทุกระดับ ส่งเสริมประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน รวมทั้งสวัสดิการคนชราและคนทุพพลภาพ ตลอดถึงการส่งเสริมบทบาทของสถาบันศาสนา และองค์กรเพื่อการพัฒนาของเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมมากยิ่งขึ้น

(๑๒) ส่งเสริมการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะและความชำนาญเพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยจัดตั้งสถาบัน

พัฒนาฝีมือแรงงานทุกจังหวัด และนำมาตราการทางกฎหมายด้านการคุ้มครองแรงงานมาบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

(๑๓) จัดให้มีการประกันสังคม เพื่อให้บริการและความมั่นคงในชีวิตแก่บุคคลทุกอาชีพตามกฎหมาย และขยายให้ครอบคลุมกลุ่มบุคคลก่อนวัยทำงาน และวัยชรา เพื่อให้มีการดำรงชีพที่สมควร และเป็นธรรม

(๑๔) จัดให้มีแผนงานจัดโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง ทั้งในหมู่บ้าน ชนบทและชุมชนแออัด และเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ชนบท โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกลล้าหลังและด้อยโอกาส เพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตเมือง จะเน้นการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยนำหลักการ “ผู้สร้างปัญหามลพิษจะต้องเป็นผู้รับภาระในการบำบัดและกำจัดมลพิษ” มาใช้ในการดำเนินการ

(๑๕) จำแนกประเภททรัพยากรธรรมชาติแต่ละชนิดตามลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วน ในการอนุรักษ์ สำรวจสภาพมลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษพร้อมกำหนดมาตรการป้องกันเชิงกฎหมาย และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่ดี

(๑๖) จัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวเพื่อช่วยเหลือประชาชนในระดับจังหวัดและภูมิภาค อันเนื่องมาจากภัยพิบัติหรือสาธารณภัย โดยเน้นการป้องกันบรรเทาและฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติ หรือสาธารณภัยนั้น

(๑๗) ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นอยู่ของสังคมให้มีความเป็นธรรมและเสมอภาคกันมากยิ่งขึ้น

๔. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทหน้าที่หลักของทหารในการป้องกันประเทศ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การช่วยเหลือประชาชนและการบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ตลอดจนค่านิยมที่สนับสนุนการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืนและต่อเนื่อง

(๒) ปรับปรุงและพัฒนากองทัพให้มีขนาดที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ ความพร้อมรบและทันสมัย เพื่อให้มีขีดความสามารถในการป้องกันประเทศได้ทุกระดับภัยคุกคาม โดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) ส่งเสริมการฝึกกำลังป้องกันประเทศ ทั้งกำลังทหารกึ่งทหาร ตำรวจและราษฎรอาสาสมัครในรูปแบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ตลอดจนการดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดความพร้อมด้านทรัพยากรที่จะสนับสนุนการฝึกกำลัง เพื่อป้องกันภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการทหาร การผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ และสามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุด อันจะช่วยประหยัดงบประมาณการจัดซื้อจากต่างประเทศ

แนวทางดำเนินการ

(๑) พัฒนาศักยภาพของหน่วยพัฒนาอาวุธและวิทยาศาสตร์การทหาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการพัฒนาอาวุธให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อลด ขนาดกองทัพให้เล็กลง

(๒) ดำเนินการให้หน่วยพัฒนาของทหารได้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และการพัฒนาชนบทกับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยพัฒนาของทหารให้มี ศักยภาพสูงขึ้น

(๓) บำรุงรักษาขวัญและกำลังใจทหาร โดยดำเนินการด้านสวัสดิการต่าง ๆ และความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนากำลังพลที่เข้ารับราชการทหารให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพด้านต่าง ๆ เพื่อสามารถ นำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นประจำการ

(๔) ให้หลักประกันและสงเคราะห์ทหารผ่านศึกและครอบครัว โดยเฉพาะทหารผ่านศึกที่ทุพพลภาพ และครอบครัวของทหารที่เสียชีวิตจากการป้องกันประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสมและมีศักดิ์ศรี

๕. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายต่างประเทศที่เป็นอิสระโดยยึดถือประโยชน์ของชาติเป็นหลักสำคัญ เพื่อธำรงไว้ ซึ่งเอกราช อธิปไตยของชาติและบูรณภาพแห่งดินแดน ตลอดจนพิทักษ์และสร้างเสริมความมั่นคงของรัฐและ ผลประโยชน์ของชาติ

(๒) ส่งเสริมด้านสันติภาพและการดำรงอยู่ร่วมกันโดยสันติระหว่างประเทศทั้งหลาย บนหลักการ ของการเคารพอเอกราชอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน ความเสมอภาค ความยุติธรรม การไม่แทรกแซงในกิจการ ภายในของกันและกัน และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศโดยสันติวิธี

(๓) เสริมสร้างและกระชับมิตรไมตรีความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้แน่นแฟ้นและใกล้ชิด ยิ่งขึ้น ตลอดจนสนับสนุนมาตรการที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพและความ เป็นกลาง เพื่อให้บรรลุถึงซึ่งสันติภาพและเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยแท้

(๔) ปรับปรุงส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยมุ่งขยายตลาด การค้าและการลงทุน และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเกิดประโยชน์แห่งสันติภาพ เสถียรภาพและความก้าวหน้าในภูมิภาคนี้

(๕) ดำเนินงานด้านสารสนเทศเพื่อให้ต่างประเทศมีความเข้าใจประเทศไทยดีขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่เอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ตลอดจนเน้นการคุ้มครองดูแลสิทธิประโยชน์ของคนไทย ในต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น

แนวทางดำเนินการ

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและกระบวนการกำหนดนโยบายต่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับการเมืองระหว่างประเทศซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงทั่วโลก

(๒) ให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจการค้าและวัฒนธรรมระหว่าง ประเทศร่วมกัน เพื่อผลประโยชน์แห่งชาติ

๖. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน

(๑) ส่งเสริมการวิจัยการพัฒนาและการถ่ายทอดด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะนำไปสู่ความเจริญ ก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศในรูปแบบต่าง ๆ

(๒) เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาการสื่อสารคมนาคม และระบบสารสนเทศให้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน และส่งเสริมให้มีการใช้ระบบสารสนเทศด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ ตลอดจนสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาธุรกิจด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อแข่งขันกับต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมการวิจัยทางเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรม และเพิ่มพูนผลผลิตทางการ เกษตร ตลอดจนการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น และให้พึ่งพาตนเองได้

(๔) พัฒนาการใช้พลังงานจากทรัพยากรธรรมชาติในประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดจนแสวงหา พลังงานทดแทนในรูปแบบอื่น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งการพึ่งพาตนเองในด้านการ พลังงาน

แนวทางดำเนินการ

(๑) ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกระดับ ให้สอดคล้องกับพัฒนาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลก โดเน้นการปฏิบัติและส่งเสริมให้เยาวชนได้มีการศึกษากันกว้างทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น

(๒) ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าวิจัยพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดสรรเงินสนับสนุนให้ และการให้สิทธิพิเศษด้านภาษีอากร เป็นต้น

(๓) จัดให้หน่วยงานบริหารงานด้านพลังงานและทรัพยากรของชาติอย่างเป็นทางการ เพื่อให้มีการใช้ พลังงานและทรัพยากรของชาติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ